

The Story of Public Art – Dancing in the Streets (On Power)

"The art object should not be still, unmoving, and independent of its circumstances. Nothing is,"
Rosemary Mayer, 1978.

The Story of Public Art er fortællingen om manifestationer, situationer og de midlertidige formationer. Den handler om bevægelser, attituder og energier snarere end monumenter, statuer og udsmykninger. Den er ikke kurateret som én historie, men som et netværk af historier, der udfolder sig lokalt og er forbundet globalt. Det er fortællingen om, hvordan kunsten og livet er viklet ind i hinanden og hvordan *'every force evolves a form'*.

Udstillingen er formet som en organisk væren, der ændrer sig igennem udstillingsperioden. Ligesom kunsten ændrer sig i sin kontekst og med sin samtid, ændrer udstillingens tone og form sig igennem dagene og lader årstider, sæsoner og dagslyset transformere rummene over tid. *Dancing in the Streets (On Power)*, der er første del af den todelte udstilling, ser på hvordan politik, tech og socialitet er forbundet med psyke, sensibilitet og æstetik, både i formationen af vores livsverden og i kunsten. Kuratorisk er den optaget af, hvordan kunstnere har infiltreret, inter文neret og manifesteret sig i offentlige rum og givet os et andet blik på magtdynamikker. Hvordan kunsten har destabiliseret magt, afsløret den, mimet den, infiltreret den og udforsket den.

The Story of Public Art - Dancing in the Streets (On Power) fortæller historien om kunst i offentlige rum fra et performance perspektiv. Det første værk, gæsterne oplever i *Dancing in the Streets (On Power)*, er Maria Hassabis koreografiske spejlinstallation *Forwards*, der har omdannet museets foyer til en dansescene. Den kuratoriske ambition er at skabe et udstillingsformat, der har form af mødested, og en museumsoplevelse, hvor ikke blot det visuelle er i centrum, men hvor også kroppen, relationer og væren får plads.

Det første akt af udstillingen åbner med de store koreografer, og med kunstnere, der i slutningen af 1950'erne, eksperimenterede med at lade hverdagslivet komme ind i kunstsfæren og kunsten bevæge sig ud af kunstinstitutionerne. Udstillingen ønsker at give rum til dem, der har turde adressere de svære spørgsmål, dem der har været vedholdende i deres eksperimenter med nye formater, de underrepræsenterede og de mange markante kvindelige kunstnere, der har formet, hvad vi i dag forstår som kunst i offentlige rum; fra Anna Halprin og Trisha Brown over til Mierle Ukeles Laderman, Ewa Partum og Rosemary Mayer til *'New Genre Public Art'*-pioneren Suzanne Lacy. I et kunstfelt der, som de feministiske aktivister Guerilla Girls siden 1980'erne har påpeget, er mandsdomineret, er det et kuratorisk valg at lade de større installationer være skabt primært af kvinder; Maria Hassabi, Suzanne Lacy og Rosemary Mayer.

Musikken og stemmerne er et gennemgående spor ligesom dansen, hedonismen og livskraften – fra hiphop hos Basquiat, og Acid House i Jeremy Dellers parallelle historie om England, til jazz i Theaster Gates værk *Art Histories*, 2019. Kunstnere der bruger deres egen (populær-)kultur til at skabe deres kunst. Udstillingen ønsker at introducere forskellige tilgange til, hvad offentlig kunst kan være – og forskellige forståelser af, hvad offentlige rum er.

The Story of Public Art udforsker overordnet spændingsfeltet mellem kunst og liv, og kurateringen har været ledsaget af min forskning i, hvordan *Art/Life*-konstellationen manifesteres på nye måder perioden igennem. *The Story of Public Art* er også historien om de platforme og den infrastruktur, der verden over i dag understøtter den eksperimentelle kunst i offentlige rum – fra 1970'ernes Womanhouse i LA, og Creative Time i 1980'erne til nye formater som Red Clay Studio i Tamale, som har kommissioneret kunstnere til markante manifestationer, og som udvider grænserne for kunstens udforskning af samfundet. Det er også historien om de miljøer af fotografer, filmskabere og kuratorer der har fulgt kunstnerne og fanget de flygtige værker for eftertiden.

En udstilling med så omfattende et område vil altid kunne beriges med kunstnere fra andre scener, andre kontekster og andre tider—og denne udstilling præsenterer blot en lille del af den *legacy* af epokegørende kunst i offentlige rum, der findes i verden.

—Charlotte Sprogøe, senior kurator, MAPS, feb. 2025.